

Bryssel den 23.11.2017
COM(2017) 687 final

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

2017 års bedömning av de framsteg som medlemsstaterna gjort för att nå 2020 års nationella energieffektivitetsmål och för att genomföra energieffektivitetsdirektivet enligt kraven i artikel 24.3 i energieffektivitetsdirektivet 2012/27/EU

1. INLEDNING

I november 2016 lade Europeiska kommissionen fram ett förslag om en översyn av energieffektivitetsdirektivet¹ som en del av paketet för ren energi. Målet med översynen är att anpassa energieffektivitetsdirektivet till ett 2030-perspektiv, genom att fastställa ett bindande energieffektivitetsmål på 30 %² i syfte att vidhålla den nuvarande ambitionsnivån. Kommissionen föreslog också förenklingar av vissa delar av texten, för att göra den enklare att genomföra på nationell nivå.

En fortsatt ökning av energieffektiviteten kommer att leda till en ökning av BNP och sysselsättningen, eftersom det fungerar som en drivkraft för den hållbara ekonomin och byggbranschen. Energieffektiviteten kommer också att föra med sig många andra fördelar för EU och dess invånare, i synnerhet en trygg energiförsörjning och mindre föroreningar. Ett bindande energieffektivitetsmål på 30 % kan också bidra stort till ett kostnadseffektivt uppnående av EU:s växthusgasmål för 2030, med tanke på att energieffektivitet lönar sig på medellång och lång sikt: den sänker energikostnaderna och ger bättre bostäder och för företag kan den leda till ökad konkurrenskraft tack vare besparingar och mer innovation.

Förslaget om en översyn av energieffektivitetsdirektivet diskuteras för närvarande av medlagstiftarna. Samtidigt fortsätter kommissionen att övervaka genomförandet av det nuvarande direktivet. I denna rapport för år 2017 presenteras den senaste informationen om de framsteg som gjordes fram till 2015 i riktning mot målet på 20 %³. Offentlig europeisk energistatistik som medlemsstaterna lämnat in till Eurostat är den datakälla som främst ligger till grund för utvärderingen av framstegen mot 2020-målet. Denna rapport bygger på rapporten om 2016 års bedömning av framstegen mot energieffektivitetsmålen⁴ och på de årsrapporter och nationella handlingsplaner för energieffektivitet som medlemsstaterna lämnade in under 2017. För att få en bättre förståelse för bakgrunden till den senaste tidens trender användes även en detaljanalys från det gemensamma forskningscentrumet (JRC)⁵ och Odyssee-Mure-projektet⁶.

De viktigaste slutsatser som presenteras i rapporten är som följer:

- Efter en gradvis minskning av energianvändningen från 2007 till 2014 ökade den 2015, delvis på grund av en kallare vinter och lägre bränslepriser. Trots att primärenergianvändningen ökade med 1,5 % jämfört med 2014 är chanserna fortfarande goda att uppfylla 2020-målet. Även den slutliga energianvändningen ökade 2015, men den låg fortfarande under 2020-målet tack vare besparingar under tidigare år. Energianvändningen verkar ha ökat ytterligare 2016, efter ännu en kall vinter⁷.
- Primärenergianvändningen minskade kännbart under åren efter krisen (2009–2015) i nästan alla medlemsstater, vilket visar att ekonomisk återhämtning och tillväxt kan äga rum utan en ökad nationell efterfrågan på energi.

¹ COM(2016) 860 final.

² Det föreslagna målet på 30 % fram till 2030 motsvarar en slutlig energianvändning på 987 Mtoe och en primärenergianvändning på 1 321 Mtoe i EU.

³ Målet för 2020 omfattar att sänka den slutliga energianvändningen till högst 1 086 Mtoe och primärenergianvändningen till högst 1 483 Mtoe på EU-nivå.

⁴ COM(2017) 56 final.

⁵ JRC (under utarbetande), *Assessing the progress towards the EU efficiency targets using index decomposition analysis*.

⁶ <http://www.indicators.odyssee-mure.eu/decomposition.html>

⁷ Europeiska miljöbyrån (EEA) har lämnat in preliminära beräkningar för 2016.

- Variationer i vädret⁸ är en av de huvudsakliga anledningarna till de senaste årens fluktuationer i energianvändningen. Väderkorrigerade siffror visar att energianvändningen, efter att ha minskat sedan 2005, har legat på mer eller mindre samma nivå sedan 2012 (diagram 1).
- Ökad ekonomisk aktivitet har i många fall lett till större energianvändning. Detta har motverkats genom energibesparingar, men dessa var inte tillräckliga 2015 och 2016 för att uppväga effekterna av den ökade ekonomiska aktiviteten.
- Den slutliga energiintensiteten inom industrin minskade i nästan alla medlemsstater 2015.
- Medlemsstaterna gör stora framsteg i riktning mot de energibesparingar som krävs enligt artikel 7 i energieffektivitetsdirektivet. Deras gemensamma insatser 2015 ledde till att man översteg de nivåer som fastställts inom ramen för den linjära beräkningen av nödvändiga besparingar för att uppnå målen fram till 2020.
- I sina nationella handlingsplaner för energieffektivitet för 2017 justerade flera medlemsstater sina nationella vägledande mål för 2020. De sammanlagda nationella målen överensstämmer fortfarande med EU:s ambitionsnivå för den slutliga energianvändningen 2020, men klyftan i fråga om primärenergianvändning har blivit större.

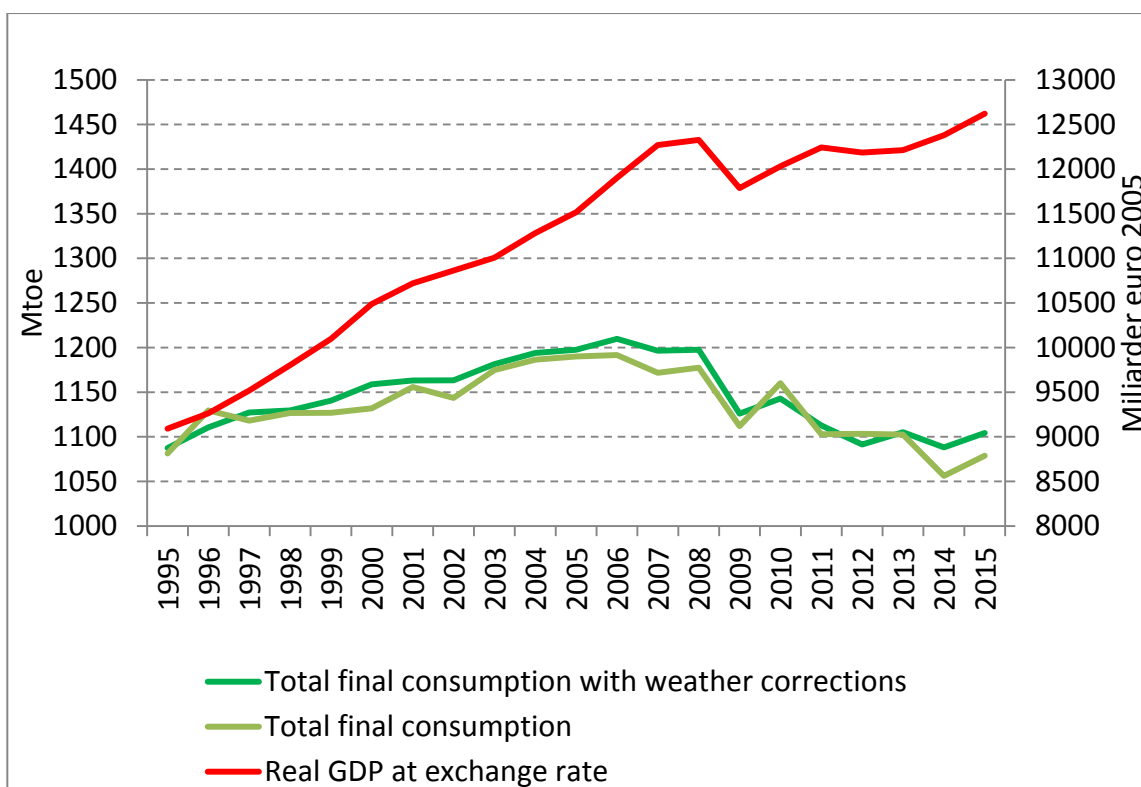
Om den nedåtgående trend som observerats sedan 2005 fortsätter under de närmaste åren bör EU fortfarande kunna uppfylla 2020-målen för primärenergianvändning och slutlig energianvändning⁹. Om de senaste årens ökningar vänder trenden kommer det emellertid att krävas ytterligare insatser för att nå 2020-målen.

Diagram 1: BNP och väderkorrigerad slutlig energianvändning 1995–2015¹⁰

⁸ Den ovanligt varma vintern 2014 ledde till ett betydligt mindre uppvärmningsbehov det året. Vintertemperaturerna 2015 och 2016 var emellertid mer genomsnittliga, med större uppvärmning och energianvändning inom bostads- och tjänstesektorn som resultat.

⁹ Den genomsnittliga minskningen av primärenergianvändning/slutlig energianvändning under perioden 2005–2015 är större än den linjära minskningen från 2005 fram till målet för 2020.

¹⁰ Väderkorrigeringsfaktorn beräknades som en andel av graddagarna under ett visst år delat med de genomsnittliga antalet graddagar under perioden 1990–2015. Denna korrigeringsfaktor tillämpades på energianvändningen för uppvärmning inom bostadssektorn.

Källa: Odyssee-Mure.

2. FRAMSTEG MOT EU:S ENERGIEFFEKTIVITETSMÅL FÖR 2020

Den slutliga energianvändningen¹¹ i EU minskade med 9,1 %, från 1 192 Mtoe 2005 till 1 084 Mtoe 2015, vilket är något lägre än 2020-målet för slutlig energianvändning på 1 086 Mtoe. Den genomsnittliga årliga minskningen var 0,9 % mellan 2005 och 2015, trots att den nedåtgående trenden bröts 2015, då den slutliga energianvändningen ökade med 2,1 % jämfört med året innan.

År 2015 ökade energianvändningen främst inom bostadssektorn (+4 % ökning mellan åren), tjänstesektorn (+3,6 %) och transportsektorn (+1,7 %). Ökningarna inom bostads- och tjänstesektorerna berodde huvudsakligen på att vintern var något kallare än året innan, som var ovanligt varmt. Tidiga beräkningar från EEA visar också att den slutliga energianvändningen ökade med 2 % 2016 jämfört med 2015, vilket också kan ha berott på den kallare vintern och den ekonomiska tillväxten¹².

Under 2015 stod transportsektorn för 33 % av den slutliga energianvändningen, följt av bostadssektorn och industrin (båda 25 %), tjänstesektorn (14 %) och övriga sektorer (3 %).

Primärenergianvändningen¹³ i EU minskade med 10,6 %, från 1 713 Mtoe 2005 till 1 531 Mtoe 2015, vilket är 3,2 % mer än 2020-målet på 1 483 Mtoe. Den minskade i genomsnitt med 1,1 %

¹¹ Den slutliga energianvändningen är all den energi som levereras till industrin, transporter, hushåll, tjänster och jordbruk, med undantag för leveranser till energiomvandlingssektorn och energiindustrierna själva.

¹² Anledningen till att skiftande väderförhållanden påverkar energianvändningen i såpass stor utsträckning är att hushållen står för en fjärdedel av den slutliga energianvändningen, vilken till två tredjedelar används för att värma upp bostäder. Detsamma gäller byggnader som värms upp inom tjänstesektorn, men för närvarande saknas emellertid officiell statistik över dessa.

¹³ Primärenergianvändningen är den inhemska bruttoanvändningen, exklusive annan användning än energi.

per år mellan 2005 och 2015, men ökade med 1,5 % 2015 jämfört med året innan. EEA:s proxyberäkningar visar en ökning mellan åren med 0,6 % i primärenergianvändningen 2016.

3. NATIONELLA MÅL

Vissa medlemsstater angav i sina nationella handlingsplaner för energieffektivitet för 2017 att de justerat sina nationella vägledande energieffektivitetsmål för 2020, för att anpassa dem till ny nationell policy eller nyare prognoser¹⁴. Två medlemsstater justerade sitt mål för slutlig energianvändning uppåt, och en nedåt¹⁵. Tre medlemsstater ökade och två minskade också sina vägledande mål för 2020 i fråga om primärenergianvändning¹⁶.

Vid en analys av de genomsnittliga årliga minskningar som krävs för att nå de vägledande målen framgick att 18 av medlemsstaterna under 2015 gjorde framsteg i riktning mot att uppfylla sina vägledande mål för slutlig energianvändning. Däremot minskade Österrike, Belgien, Bulgarien, Frankrike, Tyskland, Ungern, Litauen, Malta, Slovakien och Sverige inte sin årliga slutliga energianvändning i en takt som garanterar att de kommer att kunna uppnå sina mål för 2020. När det gäller primärenergianvändningen gjorde fem medlemsstater – Bulgarien, Estland, Frankrike, Tyskland och Nederländerna – inte tillräckliga besparingar fram till 2015 för att kunna uppnå sina 2020-mål.

Emellertid låg 18 medlemsstaters slutliga energianvändning redan 2015¹⁷ under nivån på deras vägledande mål för slutlig energianvändning 2020. Dessutom nådde 19 medlemsstater under 2015 sin fastställda nivå för primärenergianvändning eller vidhöll denna (mot bakgrund av den senaste tidens ökning) på en nivå som ligger under deras vägledande mål för primärenergianvändning 2020¹⁸. På grund av de justeringar som gjordes av vissa nationella mål blev emellertid klyftan mellan summan av de nationella målen och EU:s mål för primärenergianvändningen ännu större. De nationella vägledande målen för slutlig energianvändning är på sammanlagt 1 085 Mtoe, dvs. 1 Mtoe under EU:s mål. För primärenergianvändningen är motsvarande siffra sammanlagt 1 533 Mtoe, dvs. 50 Mtoe över EU:s mål.

4. TRENDER I ENERGIANVÄNDNING OCH BEDÖMNING AV NATIONELLA ÅTGÄRDER INOM OLIKA SEKTORER

Den slutliga energianvändningen har minskat i alla medlemsstater sedan 2005 utom i Litauen, Malta och Polen. Jämfört med 2014 ökade den slutliga energianvändningen emellertid i alla utom fem medlemsstater under 2015. De största minskningarna registrerades i Lettland (–2,5 %), Estland (–1,8 %) och Finland (–1,3 %). De största ökningarna rapporterades från Ungern (+6,9 %), Grekland (+6,3 %) och Kroatien (+5,5 %). Både minskningarna och ökningarna i dessa länder var till stor del kopplade till vädret.

Primärenergianvändningen har minskat i alla medlemsstater sedan 2005 utom i Estland och Polen. Den ökade emellertid i de flesta medlemsstater under 2015 jämfört med året innan, med de största ökningarna i Ungern (+5,9 %), Portugal (+4,9 %) och Irland (+4,6 %). I Malta

¹⁴ Denna beräkning gjordes på grundval av de nationella handlingsplaner för energieffektivitet som lämnades in till kommissionen fram till den 1 oktober 2017.

¹⁵ Malta och Spanien justerade målet uppåt och Kroatien justerade det nedåt.

¹⁶ Tjeckien, Malta och Spanien uppåt; Kroatien och Danmark nedåt.

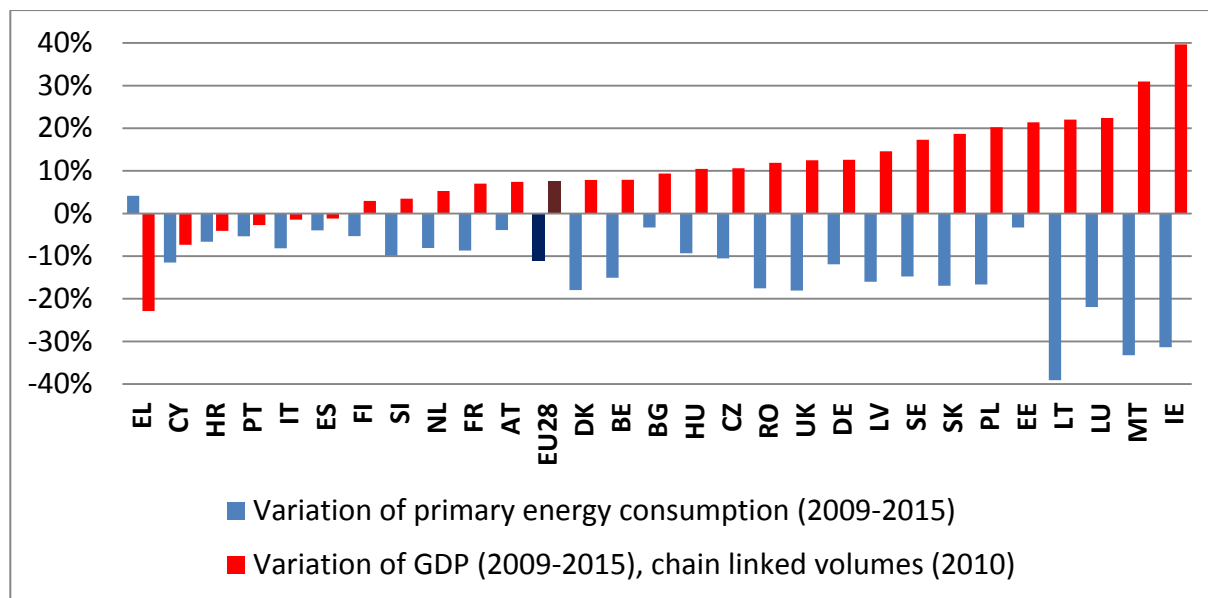
¹⁷ Utom Belgien, Bulgarien, Tyskland, Irland, Frankrike, Litauen, Ungern, Österrike, Slovakien, Sverige och Storbritannien.

¹⁸ Utom Belgien, Bulgarien, Cypern, Tyskland, Frankrike, Österrike, Nederländerna, Sverige och Storbritannien.

registrerades den största minskningen mellan åren (-14,9 %), följt av Estland (-6,3 %) och Sverige (-5,5 %).

En översikt av åren efter krisen (2009–2015) visar den senaste tidens utveckling under perioden med ekonomisk återhämtning.

Diagram 2: BNP och primärenergianvändning 2009–2015

Källa: Eurostat.

Under denna period minskade primärenergianvändningen i alla medlemsstater utom Grekland (som fortfarande påverkades av lågkonjunkturen), trots att BNP växte i 22 av medlemsstaterna. Denna trend visar att återhämtningen inte ledde till en ökad efterfrågan på energi – inte ens i de länder där ekonomin växte snabbt. Det bör emellertid noteras att detta troligen berodde på förbättringar i energieffektiviteten.

En mer ingående analys av de olika faktorer som ligger till grund för förändringarna i energianvändning är möjlig med hjälp av den detaljanalys som gjorts av JRC¹⁹ och Odyssee-Mure-projektet²⁰. Detaljanalysen gör det möjligt att vikta de olika faktorer som påverkat energianvändningen, som är av olika slag inom olika slutanvändarsektorer och inom produktions- och omvandlingssektorn.

I sin analys bedömde JRC det relativa bidraget från effekten från ekonomisk aktivitet²¹, omvandlingseffekten²² och energiintensitetseffekten²³ till den sammanlagda minskningen av primärenergianvändningen under perioden 2005–2015. Trenderna avseende slutlig

¹⁹ JRC *op. cit.*

²⁰ <http://www.indicators.odyssee-mure.eu/decomposition.html>

²¹ Förändringar i primärenergianvändning orsakade av förändringar i den ekonomiska aktiviteten (t.ex. BNP, bruttoförädlingsvärde).

²² Beräknas som förhållandet mellan primärenergianvändning och slutlig energianvändning och visar energiomvandlingssystemets effektivitet.

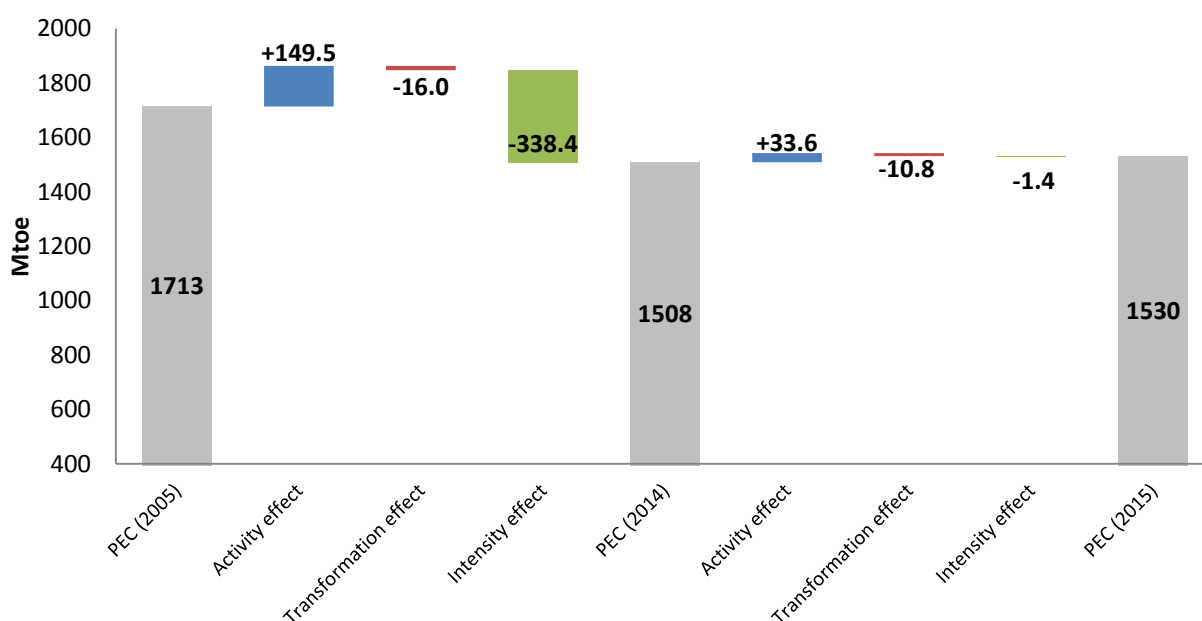
²³ Förhållandet mellan primärenergianvändning eller slutlig energianvändning och BNP. Visar förändringar i den totala energianvändningen på grund av tekniska framsteg, ökad effektivitet, policy och andra effekter.

energianvändning delades upp i aktivitetseffekt, struktureffekt²⁴, intensitetseffekt och vädereffekt²⁵.

Av resultaten framgår att aktivitetseffekten ledde till en ökning av primärenergianvändningen med 183,1 Mtoe. Denna uppvägdes emellertid av en nästan dubbel minskning (–339,8 Mtoe) på grund av omfattande förbättringar i fråga om energiintensitet (se diagram 3). Den sammanlagda effektivitetsförbättringen i omvandlingssystemet i EU-28 var emellertid liten (–26,8 Mtoe).

Vid en analys av den senaste utvecklingen 2014–2015 framgår att primärenergianvändningen ökade för första gången efter fem år med minskad energianvändning. Ökningen med 21,4 Mtoe i primärenergianvändning 2014–2015 berodde till största delen på den starka aktivitetseffekten (+33,6 Mtoe) som bara till viss del uppvägdes av ökad omvandlingseffektivitet (–10,8 Mtoe) och lägre energiintensitet (–1,4 Mtoe).

Diagram 3: Analys av förändringar i primärenergianvändningen (Mtoe) i EU-28 åren 2005–2015, med tillämpning av den additiva metoden Logarithmic Mean Divisia Index (LMDI)

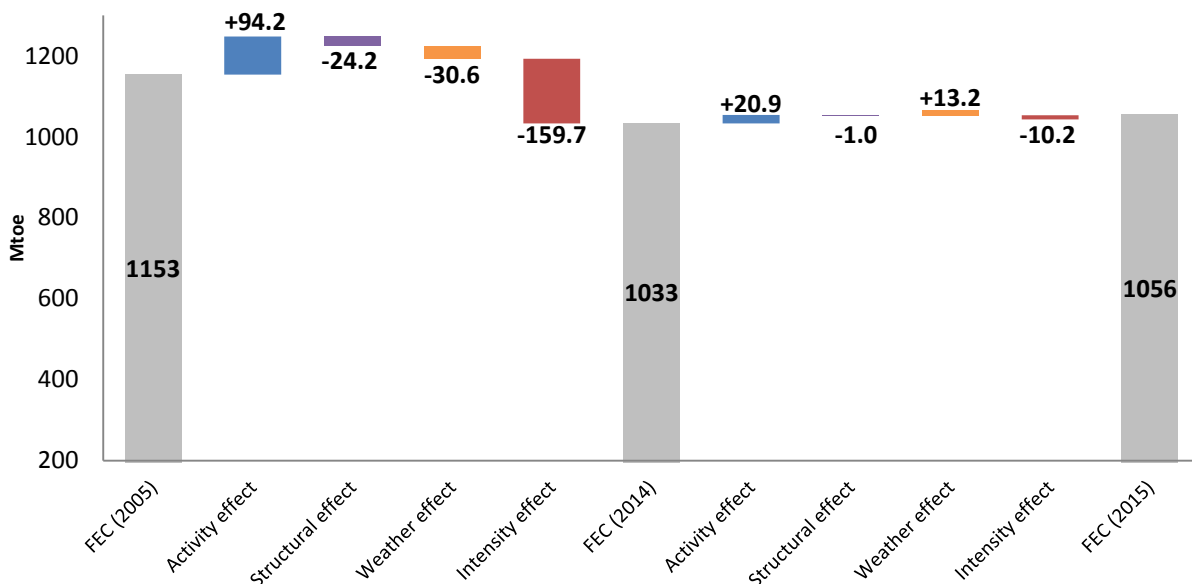
Källa: JRC.

Minskningen av den slutliga energianvändningen berodde främst på minskningarna inom industrin (–16 % 2015 jämfört med 2005) och bostadssektorn (–11 %) samt, i mindre utsträckning, på minskad energianvändning inom transportsektorn (–3 %). Tjänstesektorn ökade emellertid sin energianvändning (+2 %).

Diagram 4: Analys av förändringar i den slutliga energianvändningen (Mtoe) i EU-28 åren 2005–2015, med tillämpning av den additiva metoden Logarithmic Mean Divisia Index (LMDI)

²⁴ Den relativa andelen ekonomisk aktivitet inom enskilda sektorer. Visar förändringar i energianvändning som orsakas av förändringar i den relativa betydelsen av sektorer med olika energiintensitet.

²⁵ Förändringar i energianvändningen på grund av ändrade väderförhållanden. Tillämpas på sektorer där uppvärmning är viktig för slutanvändarna (t.ex. bostadssektorn).

Källa: JRC.

JRC:s analys visar att den slutliga energianvändningen – precis som primärenergianvändningen – minskade under perioden 2005–2015 på grund av förbättringar av den slutliga energiintensiteten (–169,9 Mtoe), vilka uppvägde den ökade energianvändning som den ekonomiska tillväxten gav upphov till (+115,1 Mtoe). Strukturell omställning till mer energieffektiva sektorer ledde till en minskning av den slutliga energianvändningen med 25,2 Mtoe, medan de varmare vintrarna minskade energianvändningen med 17,4 Mtoe. Det ledde till att EU:s slutliga energianvändning minskade från 1 153 till 1 056 Mtoe²⁶ under perioden 2005–2015 (se diagram 4).

Under 2014–2015 registrerades en mindre ökning på 23 Mtoe i fråga om den totala slutliga energianvändningen i EU. Under denna korta period var förbättringarna i intensitet (–10,2 Mtoe) och en mindre strukturell förändring (–1,0 Mtoe) inte tillräckliga för att balansera den ökning som orsakades av den ekonomiska tillväxten (aktivitetseffekt: +20,9 Mtoe) och av kallare väder²⁷ (+13,2 Mtoe).

När det gäller utvecklingen på medlemsstatsnivå under perioden 2005–2015 visar JRC:s analys att den ekonomiska aktiviteten ledde till en ökning av primärenergianvändningen, med undantag för Grekland, Italien och Portugal. Omvandlingseffekten varierade mer mellan medlemsstaterna: tio länder rapporterade en minskning av omvandlingseffektiviteten, med ökad energianvändning som resultat (Bulgarien, Cypern, Tjeckien, Estland, Spanien, Frankrike, Irland, Lettland, Nederländerna och Portugal). I fråga om primärenergiintensiteten uppmättes betydande förbättringar i de flesta länder, och det var bara i Malta som energianvändningen ökade på grund av ökad energiintensitet inom landets ekonomi. Den strukturella omställningen till mindre energiintensiva sektorer, som berör den kommersiella sektorn²⁸, bidrog till att sänka den slutliga energianvändningen i samtliga länder utom Österrike, Bulgarien, Tjeckien, Litauen, Lettland, Polen och Slovakien. Irland, Cypern och Storbritannien var å andra sidan de enda länder där den

²⁶ Skillnaden mellan uppgifterna i JRC:s detaljanalys och de officiella data från Eurostat som återges i rapporten beror på att olika datakällor används för transporter (Odyssee) och att uppgifterna hämtats vid en annan tidpunkt (januari 2017).

²⁷ Graddagarna 2015 var 2 904, jämfört med 2 809 under 2014 och genomsnittet på 3 133 under referensperioden 1990–2015 (källa: Eurostat, JRC).

²⁸ Den kommersiella sektorn omfattar industrin, tjänstesektorn och jordbruket.

slutliga energianvändningen ökade på grund av väderfaktorer (vilka JRC endast beaktar för bostadssektorn). I alla andra länder bidrog det varmare vintervädret till en minskad energianvändning.

I Odyssee-Mure-analysen framkommer liknande trender för perioden 2005–2015. Här bekräftas att energibesparingar har spelat en stor roll i att uppväga den ökning av energianvändningen som orsakats av aktivitetseffekten, demografiska faktorer och livsstilsfaktorer under denna period. De olika faktorernas betydelse och omfattning är emellertid inte desamma, på grund av skillnader i metod och analyserade data. Primärenergianvändningen minskade främst på grund av att den slutliga energianvändningen minskade (–109 Mtoe), men bidraget från ökad effektivitet och förändringar i bränslemixen för elproduktion var också relativt stort (–61 Mtoe). När det gäller den slutliga energianvändningen ledde aktivitetseffekten till en ökning med 39 Mtoe, medan demografiska faktorer och livsstilsfaktorer stod för ytterligare 26 Mtoe respektive 25 Mtoe av den slutliga energianvändningen. Dessa ökningsuppvägdes av betydligt större energibesparingar mellan 2005 och 2015 (–161 Mtoe), medan strukturella förändringar och väderfaktorer ledde till ytterligare minskningar med 10 Mtoe respektive 18 Mtoe.

4.1. Industrisektorn

Den slutliga energianvändningen inom EU:s industrisektor minskade i absoluta tal från 328 Mtoe 2005 till 275 Mtoe 2015 (–16 %). Industrins energianvändning ökade emellertid under denna period i Österrike (+4 %), Belgien (+2 %), Tyskland (+3 %), Lettland (+13 %), Ungern (+25 %) och Malta (+10 %). Jämfört med året innan ökade industrins slutliga energianvändning något (med 1 Mtoe, dvs. 0,3 %) 2015, trots att 13 medlemsstater registrerade en minskning. Länderna med störst ökningsgrad var Irland (8 %), Ungern (7 %) och Frankrike (5 %).

Av JRC:s detaljanalys framgår att det finns en sammanlagd positiv aktivitetseffekt som ökade den slutliga energianvändningen inom EU:s industrisektor under perioden 2005–2015 (trots en betydande minskning i efterfrågan på grund av minskad ekonomisk verksamhet 2008–2009). Den förbättrade energiintensiteten uppvägde emellertid aktivitetseffekten mer än nog och ledde till en omfattande minskning av industrins energianvändning. Omställningen till mindre energiintensiva sektorer bidrog också till denna minskning, men spelade en mindre roll för EU som helhet. I motsats till detta visar Odyssee-Mure-analysen på en negativ aktivitetseffekt, vilket ledde till att EU:s industrisektor minskade sin energianvändning med 6 Mtoe under perioden 2005–2015. Energibesparingar var fortfarande det viktigaste skälet till den sammanlagda minskningen av energianvändningen (–42 Mtoe), vid sidan om den strukturella omställningen som ledde till en minskning på 8 Mtoe. Bara de ”övriga” effekterna, som till största delen har att göra med ineffektiv drift i industrin, var positiva och ökade energianvändningen med 2 Mtoe.

När det gäller energiintensiteten²⁹ lyckades nästan alla medlemsstater förbättra sina industriers resultat mellan 2005 och 2015, vilket ledde till en sammanlagd minskning av energiintensiteten med 19 % i EU. Det var bara Grekland (+26 %), Ungern (+19 %), Lettland (+14 %) och Cypern (+11 %) som ökade den slutliga energianvändningen i förhållande till bruttofördlingsvärdet inom sin industrisektor. De största förbättringarna registrerades i Irland, Rumänien och Bulgarien, där industrin halverade sin energiintensitet. Jämfört med 2014 var det bara Frankrike och Sverige som rapporterade en ökad energiintensitet 2015 inom industrisektorn, medan alla andra medlemsstater fortsatte att förbättra sina resultat.

²⁹ Energianvändningen i förhållande till bruttofördlingsvärdet.

4.2. Bostadssektorn

Den slutliga energianvändningen inom EU:s bostadssektor minskade med 11 %, från 309 Mtoe 2005 till 275 Mtoe 2015. Effektivitetsförbättringarna (–67 Mtoe), som bidrog betydligt till detta, var ett resultat av mer energieffektiva apparater och byggnader tack vare det stegvisa genomförandet av direktivet om byggnaders energiprestanda³⁰ och minimistandarderna för ekodesign³¹. De varmare vintrarna minskade emellertid också behovet av uppvärmning under denna period och uppvägde delvis för den positiva aktivitetseffekt som orsakades av en ökning av golvytan för uppvärmning och den disponibla bruttointkomsten.

Bland medlemsstaterna rapporterade 21 stycken att bostadssektorns slutliga energianvändning hade ökat mellan 2014 och 2015. Vädret var ovanligt varmt 2014, vilket ledde till ett minskat uppvärmningsbehov. Därför är det inte överraskande att energianvändningen för uppvärmning ökade 2015, då det var kallare. Av Odyssee-Mure-analysen framgår emellertid att vädret³² ledde till en ökning av energianvändningen på 5 Mtoe, men att det ökade antalet bostäder och deras större genomsnittliga storlek samt det större antalet apparater också ledde till en ökning på ytterligare 4 Mtoe. Detta uppvägdes av energibesparingar (–8 Mtoe) under 2015, men andra effekter (främst beteendeförändringar, t.ex. byte till större apparater, och högre bekvämlighetsnivåer) ökade den slutliga energianvändningen med ytterligare 10 Mtoe.

Intensiteten inom bostadssektorn, i form av energianvändning per person, minskade med 9 % i EU under perioden 2005–2015 (och med 1 % 2015 jämfört med 2014). Det finns emellertid stora skillnader mellan medlemsstaterna. I elva länder försämrades resultaten, och de största ökningarna rapporterades av Bulgarien (+19 %), Litauen (+10 %) och Rumänien (+6 %), vilket återspeglar inhämtningseffekten i dessa länder. De länder med bäst resultat var Storbritannien (–25 %), Belgien och Irland (–23 %).

4.3. Tjänstesektorn

Tjänstesektorn var den enda sektorn där energianvändningen ökade under perioden 2005 till 2015. Ökningen var emellertid relativt blygsam (+3,1 Mtoe, 2 %). Enligt JRC:s detaljanalys berodde detta till stor del på det ökade bruttoförelägningsvärdet inom tjänstesektorn, vilket ledde till en ökning av energianvändningen med 20,4 Mtoe. Denna aktivitetseffekt uppvägdes till största delen av större energiintensitet.

Odyssee-Mure-analysen ger en mer detaljerad beskrivning av tjänstesektorn. Den positiva aktivitetseffekten var ungefär lika stor (+20 Mtoe) men försvagades av effekten av det varmare vädret (–5 Mtoe), energibesparingar (–6 Mtoe), produktivitetsförbättringar (–3 Mtoe) och övriga effekter (–3 Mtoe). Jämfört med 2014 ökade energianvändningen inom tjänstesektorn med 3,6 % 2015 på grund av positiva aktivitets-, klimat- och produktivitetseffekter.

Den slutliga energiintensiteten inom tjänstesektorn ökade med 10 % under perioden 2005–2015. De största förbättringarna registrerades i Irland, Ungern, Slovakien, Österrike och Sverige. Jämfört med 2014 ökade energiintensiteten med 2 % på EU-nivå 2015, vilket också kan bero på det större antalet graddagar, med tanke på att uppvärmning står för nästan hälften av tjänstesektorns energianvändning.

³⁰ Direktiv 2010/31/EU.

³¹ För alla sektorer i allmänhet beräknas det, enligt scenariot med oförändrade förhållanden (mätningar fram till den 1 januari 2016), att åtgärder för ekodesign och energimärkning kommer att leda till besparingar på 165 Mtoe i primärenergianvändning 2020 (jfr Europeiska kommissionen (2016), *Ecodesign Impact Accounting. Status Report 2016*).

³² I Odyssee-Mure-analysen beräknades också inverkan från avkylningsgraddagar som spelar en allt viktigare roll, särskilt i fråga om sydligare länders elbehov under sommaren.

4.4. Transportsektorn

EU:s slutliga energianvändning för transportsektorn³³ minskade med 3 %, från 369 Mtoe 2005 till 359 Mtoe 2015. Denna sektors energianvändning 2015 var större än 2005 i 15 medlemsstater³⁴. Energianvändningen har ökat betydligt (med mer än 20 % sedan 2005) i Malta, Polen, Rumänien, Litauen och Slovenien. Det kan jämföras med situationen i Grekland och Spanien, där energianvändningen minskade med 20 % respektive 16 %.

EU:s slutliga energianvändning för transporter ökade med närmare 2 % mellan 2014 och 2015, och alla utom fyra medlemsstater³⁵ rapporterade en ökning. Det förstärker trenden från föregående år, eftersom en ökning registrerades i 20 medlemsstater 2014 och i elva medlemsstater 2013. De största ökningarna uppmättes i Bulgarien (10 %), Ungern (8 %), Litauen och Polen (5 %). Den ökade vägtransportaktiviteten under 2015, både för passagerartransporter (med 2,2 % mätt i passagerarkilometer) och godstransporter (med 2,8 % mätt i tonkilometer), de fortsatta prissänkningarna för oljeprodukter och tillväxten inom flygtransporter var de huvudsakliga orsakerna till ökningen. Aktivitetseffektens betydelse för den ökade energianvändningen kan också utläsas av Odyssee-Mure-analysen: denna faktor³⁶ bidrog till en ökning med 9 Mtoe 2015, medan energibesparingarna minskade användningen med 2 Mtoe. Inverkan från ändringar i fråga om transportsätt var marginell.

4.5. El- och värmeproduktionssektorn

Produktions-/insatskvoten från termisk kraftproduktion³⁷ har förbättrats något i EU sedan 2005 (+1,4 %). Under 2015 ökade den i 18 medlemsstater jämfört med 2005, och i 20 medlemsstater jämfört med året innan. Det finns många möjliga skäl till detta, inklusive en omställning till effektivare bränslen.

Odyssee-Mure-analysen visar att det senaste årtiondets minskade primärenergianvändning i själva verket berodde på en ändrad bränslemix och förändringar i elsektorn samt – i mindre utsträckning – på en mer effektiv produktion³⁸. Det faktum att förnybar energi i allt högre grad ersätter termisk kraftproduktion är den viktigaste anledningen till de positiva effekterna av denna strukturella omvandling. Utvecklingen mellan 2014 och 2015 kan emellertid tillskrivas värmekraftverkens ökade effektivitet snarare än en övergripande förändring av energimixen.

Värmeproduktionen från kraftvärmeverk ökade i 13 medlemsstater under 2015 jämfört med 2014, med de största ökningarna i Frankrike, Cypern, Irland och Grekland³⁹. När det gäller vissa medlemsstater kan detta bero på den kallare vintern 2015. Den sammantagna värmeproduktionen från kraftvärmeverk i EU minskade emellertid med över 10 % mellan 2005 och 2015.

³³ Inbegripet transport i rörledning, till skillnad från strategin i COM(2015) 574 final utesluter 2020 års energieffektivitetsmål inte transport i rörledning.

³⁴ En jämförelse mellan medlemsstater bör göras med försiktighet, eftersom slutlig energianvändning grundas på det bränsle som säljs och inte på det bränsle som används inom ett lands territorium. Därför kan andra faktorer än energieffektivitet spela in, t.ex. i vilken utsträckning en viss medlemsstat utgör ett transitland för vägtransporter eller en navflygplats.

³⁵ Tyskland, Italien, Luxemburg och Slovenien.

³⁶ Genom aktivitetseffekten beräknas förändringar i passagerartrafiken, inklusive flyg, och i godstransporter.

³⁷ Denna indikator mäter förhållandet mellan omvandlingsresultat från termisk kraftproduktion och bränsletillförsel.

³⁸ Elsektorns energianvändning minskade från 378 Mtoe 2014 till 317 Mtoe 2005, och förändringarna av energimixen ledde till en minskning på 54 Mtoe.

³⁹ Data om kraftvärmeverk som inrapporterats till Eurostat enligt artikel 24.6 i energieffektivitetsdirektivet: <http://ec.europa.eu/eurostat/web/energy/data> På grund av att vissa data saknas går det inte att analysera utvecklingen i alla medlemsstater.

4.6. Läget i fråga om införlivande av energieffektivitetsdirektivet och de nationella handlingsplanerna för energieffektivitet för 2017–2020

Energieffektivitetsdirektivet har nu införlivats till fullo i samtliga medlemsstater, trots att genomförandet av vissa åtgärder har försenats eller att vissa åtgärder fortfarande måste kontrolleras för att säkerställa efterlevnaden. Kommissionen har därför avslutat alla överträdelseförfaranden avseende utestående eller ofullständiga anmälningar.

Kommissionen övervakar för närvarande genomförandet av energieffektivitetsdirektivet. Under 2017 inledde den en dialog med medlemsstaterna för att garantera att samtliga skyldigheter och krav i energieffektivitetsdirektivet återspeglas på ett korrekt sätt i nationell lagstiftning och politik. Den kontrollerar också att medlemsstaterna uppfyller sina rapporteringsskyldigheter enligt direktivet. Senast den 30 april 2017 skulle medlemsstaterna lämna in sina årsrapporter och nationella handlingsplaner för energieffektivitet samt sina uppdaterade långsiktiga planer för byggnadsrenovering till kommissionen. Den 31 oktober 2017 hade tio medlemsstater emellertid fortfarande inte lämnat in minst en av dessa rapporter⁴⁰.

I enlighet med artikel 7 har medlemsstaterna rapporterat in sina besparingar under 2015, vilka uppgick till sammanlagt 28,5 Mtoe i EU. Det är 15 % mer än de besparingar för 2015 som beräknats enligt en linjär modell för sparkrav fram till slutet av 2020.

Kvotpliktsystem för energieffektivitet har införts i 15 medlemsstater och dessa står för den största andelen av energibesparingarna (35 %). De flesta politiska åtgärderna är inriktade på byggnadssektorn, men andra slutanvändningssektorer (t.ex. transporter och industrin) omfattas också av vissa åtgärder.

Framstegen mot att uppnå de beräknade besparingarna för 2015 varierar stort mellan medlemsstaterna (se tabell 3):

- Femton medlemsstater har gjort större årliga besparingar än nödvändigt (Österrike, Belgien, Danmark, Estland, Finland, Frankrike, Tyskland, Irland, Malta, Nederländerna, Rumänien, Slovakien, Slovenien, Sverige och Storbritannien).
- Fem medlemsstater (Ungern, Italien, Litauen, Polen och Spanien) nådde nästan det nödvändiga beloppet.
- Åtta medlemsstaters resultat låg mycket under det nödvändiga beloppet (Bulgarien, Kroatien, Cypern, Tjeckien, Grekland, Lettland, Luxemburg och Portugal).

Trots att EU som helhet är på väg att uppfylla sitt mål för de nödvändiga sammanlagda energibesparingarna fram till 2020 krävs ökade insatser under kommande år i de medlemsstater som har rapporterat besparingar som inte når upp till det nödvändiga beloppet för 2015.

5. SLUTSATSER

De senaste uppgifterna visar att väderfaktorer och ekonomisk tillväxt kan ha vänt den nedåtgående trenden för energianvändning. Trots tidigare omfattande minskningar, som förde energianvändningen närmare målen för 2020, visar ökningarna 2015 och eventuellt även 2016 att mer behöver göras för att nå målen. Vintrarna 2015 och 2016 var kallare än 2014, vilket ledde till ett större behov av uppvärmning, men de var trots detta mildare än genomsnittet. Den ekonomiska tillväxten leder fortfarande till att efterfrågan på energi växer, och trots att den ökade energieffektiviteten till stor del uppväger aktivitetseffekten kan ytterligare åtgärder bli nödvändiga för att hindra ytterligare ökning av energianvändningen.

⁴⁰ Medlemsstaternas inlämnade rapporter har offentliggjorts på <https://ec.europa.eu/energy/en/topics/energy-efficiency/energy-efficiency-directive/national-energy-efficiency-action-plans>.

Det är värt att notera att den ekonomiska tillväxten inte alltid ledde till en större efterfrågan på energi, och att ett antal länder med stor BNP-tillväxt mellan 2005 och 2015 lyckades kontrollera sin energianvändning. De uppvisade också bättre resultat i fråga om energieffektivitet än länder med mindre BNP-tillväxt. I denna grupp ingår Slovakien, Malta, Luxemburg, Rumänien, Litauen (medlemsstater med en BNP-tillväxt på över 20 % och en primärenergianvändning som minskat med över 10 % under perioden 2005–2015).

Dessa resultat stöds av flera studier som visar att energieffektivitetsåtgärder är ekonomiskt fördelaktiga. I studien *The Macroeconomic and Other Benefits of Energy Efficiency*⁴¹ visar man att ökad effektivitet har makroekonomiska effekter som är positiva för både BNP och sysselsättningen. Dessutom hjälper energieffektivitet till att minska importen av fossila bränslen – vilket stärker EU:s handelsbalans – och att öka energitryggheten för de medlemsstater som är beroende av gas från en mycket koncentrerad källa. Det bindande energieffektivitetsmålet på 30 % som föreslås av kommissionen kommer att förbättra energitryggheten genom att minska importen av fossila bränslen med 12 % fram till 2030. Det motsvarar importbesparingar på 70 miljarder euro.

De två olika analysmetoderna som presenteras i denna rapport visar att energieffektivitet har spelat en stor roll för den förbättrade energiintensitet som konstaterats inom ett antal sektorer. Detta har till stor del neutraliserat eller till och med överskridit den ökning av efterfrågan på energi som ekonomisk aktivitet, högre standard i fråga om uppvärmning och nedkylning och förändringar i beteende och livsstil har lett till. EU:s industri- och tjänstesektorer har blivit mer konkurrenskraftiga tack vare en minskad energiintensitet i nästan alla EU-medlemsstater. Det värde som energieffektivitet kan generera inom industrin handlar om mer än lägre energikostnader: det medför även andra långsiktiga fördelar⁴².

Om åtgärderna ska kunna bli ännu kraftfullare är det viktigt att de policyer och åtgärder som föreslås i 2017 års nationella handlingsplaner för energieffektivitet genomförs på ett effektivt sätt. Artikel 7 i energieffektivitetsdirektivet omfattar en viktig energibesparingsåtgärd och bidrar till EU:s energieffektivitetsmål. De besparingar som rapporterades 2015 (sammanlagt 28,5 Mtoe) visar att det gjorts stora framsteg i fråga om genomförandet av artikel 7 på EU-nivå. Olika länder har emellertid gjort olika stora framsteg: vissa har infört ambitiösa energieffektivitetsåtgärder som ger stora besparingar under de första åren av skyldighetsperioden, men ett antal medlemsstater måste göra mer om de ska lyckas uppfylla sina besparingskrav fram till slutet av 2020.

Både EU-åtgärder och nationella åtgärder bör göra det mesta av den stora potential för kostnadseffektiva energibesparingar som byggnadsbeståndet har och påskynda digitaliseringen av energisektorn. Byggnadsrenoveringsmarknaden beräknas vara värd 80–120 miljarder euro 2030. För att öka den privata finansieringen till energieffektivitet och förnybar energi föreslås i initiativet *Smart finansiering för smarta byggnader*⁴³ särskilda åtgärder för att i) använda offentliga medel mer effektivt, ii) aggregera projekt och stödja deras utveckling och iii) ändra riskidentifieringen hos finansörer och investerare.

Energieffektivitetsåtgärder för byggnader skulle också kunna göra mycket för att minska energifattigdomen. Enligt beräkningar skulle 1,5–8 miljoner hushåll kunna lyftas ur energifattigdom, beroende på vilka åtgärder medlemsstaterna genomför.

⁴¹ https://ec.europa.eu/energy/sites/ener/files/documents/final_report_v4_final.pdf

⁴² Bland annat förbättringar i fråga om arbetstagarnas komfort, produkternas kvalitet, den övergripande flexibiliteten och produktiviteten samt minskningar av underhållskostnader, risker, produktionstider och avfall (se Internationella energiorganet (2017), *Energy Efficiency 2017*).

⁴³ COM(2016) 860 final.

Utöver detta krävs ytterligare förbättringar inom transportsektorn i de flesta medlemsstater. Översynen av koldioxidlagstiftningen avseende lätta motorfordon för perioden efter 2020 och ett förbättrat övervakningssystem är mycket viktiga delar av detta, eftersom minskade koldioxidutsläpp och minskad energianvändning inom transportsektorn är nära förbundna med bränsleeffektivitet. Det kommer också att krävas ytterligare åtgärder för att effektivisera användningen av transporter, t.ex. en översyn av direktivet om kombinerade transporter, en omställning till kollektiva transportmedel och en övergång till noll- och lågutsläppsfordon, främst med hjälp av elektromobilitet.

Dessutom bör förslaget till en förordning om styrningen av energiunionen⁴⁴ förbättra samordningen av insatserna för energieffektivitet och ge dem en plats inom ramen för andra övergripande energipolitiska mål. Det kommer att hjälpa kommissionen och medlemsstaterna att fastställa sitt bidrag och vid behov vidta lämpliga korrigerande åtgärder.

Kommissionen kommer att fortsätta övervaka medlemsstaternas framsteg mot sina nationella vägledande energieffektivitetsmål för 2020 och genomförandet av energieffektivitetsdirektivet.

Kommissionen uppmanar också Europaparlamentet och rådet att bidra med sina synpunkter på denna bedömning.

⁴⁴ COM(2016) 759 final.

Tabell 1: Översyn över indikatorer

Medlemsstat	Trend för uppnåendet av 2020-målet		Trend på kort sikt		Hela ekonomin	Industrin	Bostadssektorn	
	Trend för PEA 2005–2015 jämfört med trend för PEA 2005–2020 för att nå 2020-målet	Trend för SEA 2005–2015 jämfört med trend för SEA 2005–2020 för att nå 2020-målet	Ändring i PEA 2015 jämfört med PEA 2014 (%)	Ändring i SEA 2015 jämfört med SEA 2014 (%)	Genomsnittlig årlig förändring i energiintensitet för PEA 2005–2015 (%)	Genomsnittlig förändring i energiintensitet för SEA inom industrin 2005–2015 (%)	Genomsnittlig årlig klimatkorrigerad förändring i SEA inom bostadssektorn per capita 2005–2015 (%)	Genomsnittlig årlig klimatkorrigerad förändring i SEA inom bostadssektorn per m ² 2005–2014 (%)
EU28	+	+	1.5%	2.1%	-2.0%	-2.0%	-0.4%	-2.3%
BE	+	-	1.2%	4.6%	-2.2%	-1.1%	-2.3%	-3.1%
BG	-	-	3.9%	5.5%	-2.9%	-5.7%	2.4%	-2.6%
CZ	+	+	1.6%	2.4%	-2.5%	-4.9%	1.2%	-1.0%
DK	+	+	-0.2%	3.2%	-2.1%	-2.3%	-0.2%	-2.1%
DE	-	-	0.6%	1.6%	-2.1%	-1.3%	-0.6%	-2.3%
EE	-	+	-6.3%	-1.8%	0.1%	-4.6%	1.6%	-0.5%
IE	+	+	4.6%	4.2%	-3.7%	-4.9%	-3.1%	-4.3%
EL	+	+	0.4%	6.3%	-0.2%	2.9%	-1.1%	-3.8%
ES	+	+	4.0%	1.6%	-1.8%	-2.3%	1.9%	-1.2%
FR	-	-	2.0%	2.7%	-1.7%	-1.1%	-0.6%	-1.7%
HR	+	+	4.4%	5.5%	-1.2%	-2.0%	0.6%	-3.1%
IT	+	+	4.0%	2.7%	-1.4%	-2.7%	0.9%	-0.7%
CY	+	+	2.0%	2.7%	-1.2%	1.8%	0.7%	-4.5%
LV	+	+	-2.1%	-2.5%	-1.8%	2.1%	-0.2%	-3.6%
LT	+	-	1.9%	-0.5%	-5.1%	-2.6%	2.0%	-1.2%
LU	+	+	-1.0%	-0.3%	-4.0%	-1.0%	-1.6%	-1.5%
HU	+	-	5.9%	6.9%	-1.6%	2.1%	1.1%	-4.6%
MT	+	-	-14.9%	5.1%	-5.3%	na	7.6%	-2.7%
NL	-	+	3.8%	2.5%	-1.6%	-1.6%	-1.3%	-2.6%
AT	+	-	2.9%	2.3%	-1.4%	-0.3%	0.8%	-1.5%
PL	+	+	0.9%	1.1%	-3.4%	-5.1%	1.2%	-1.3%
PT	+	+	4.9%	1.7%	-1.2%	-0.9%	0.7%	-4.6%
RO	+	+	2.1%	0.8%	-4.1%	-6.3%	1.6%	-1.7%
SI	+	+	-0.9%	2.2%	-1.8%	-3.3%	0.9%	-1.0%
SK	+	-	0.8%	0.9%	-4.7%	-5.4%	-0.9%	-1.9%
FI	+	+	-4.8%	-1.3%	-0.7%	0.0%	-0.1%	-1.1%
SE	+	-	-5.5%	1.8%	-2.8%	-1.5%	-0.4%	-1.3%
UK	+	+	0.0%	1.3%	-3.0%	-2.3%	-2.9%	-3.8%
Source and extraction date	Eurostat 06/2017	Eurostat 06/2017	Eurostat 06/2017	Eurostat 06/2017	Eurostat 06/2017	Eurostat 09/2017	Eurostat 06/2017	Odyssee 07/2017

* Symbolen ”+” används om medlemsstaterna har minskat sin primärenergianvändning och slutliga energianvändning mellan 2005 och 2015 i en takt som överstiger den minskningstakt som krävs under 2005–2020 för att målen för primärenergianvändning och slutlig energianvändning ska kunna uppfyllas senast 2020. Symbolen ”-” används för övriga fall. SEA – slutlig energianvändning, PEA – primär energianvändning.

Tabell 2: Översyn över indikatorer

Medlemsstat	Tjänster		Transporter			Produktion	
	Genomsnittlig förändring i energiintensitet för SEA inom tjänstesektorn 2005–2015 (%)	Genomsnittlig årlig förändring i total SEA inom transportsektorn 2005–2015 (%)	2015 jämfört med 2005; ändring av andelen tåg, bussar och långfärdsbussar för passagerartransport (%)	2015 jämfört med 2005; ändring av andelen järnväg och inre vattenvägar för godstransport (%)	Genomsnittlig årlig förändring i värmeproduktion från kraftvärmeverk 2005–2015 (%)	Genomsnittlig årlig förändring av förhållandet mellan omvandlingsresultat och bränsletillförsel vid termisk kraftproduktion 2005–2015 (%)	
EU28	● -0.9%	● -0.3%	● 0.2%	● -0.4%	● -1.0%	● 0.0%	
BE	● 0.3%	● 0.5%	● -1.0%	● 0.8%	● 6.8%	● 1.6%	
BG	● -1.0%	● 1.8%	● -11.6%	● 10.3%	● 0.6%	● 0.7%	
CZ	● -2.6%	● 0.7%	● 1.4%	● -5.0%	● -0.8%	● 0.3%	
DK	● -1.7%	● -0.7%	● -1.7%	● 0.1%	● -1.7%	● -0.1%	
DE	● -0.5%	● 0.1%	● 0.0%	● -1.6%	● -1.0%	● 0.3%	
EE	● 0.9%	● 0.3%	● -1.2%	● -27.6%	● 2.6%	● -0.1%	
IE	● -4.7%	● -0.7%	● 1.7%	● -0.9%	● 0.0%	● 0.9%	
EL	● 1.3%	● -1.9%	● -3.1%	● -1.1%	● 1.3%	● 1.0%	
ES	● 0.4%	● -1.6%	● 0.6%	● 0.7%	● 0.0%	● -1.1%	
FR	● -0.3%	● 0.0%	● 2.2%	● 0.2%	● -6.0%	● -0.5%	
HR	● 0.0%	● 1.0%	● -2.1%	● 5.2%	● -0.8%	● 0.7%	
IT	● 0.4%	● -1.2%	● 0.4%	● 3.4%	● 1.2%	● 0.4%	
CY	● 1.5%	● -1.1%	● -2.1%	● 0.0%	● 0.0%	● 1.2%	
LV	● -1.5%	● 1.0%	● -6.1%	● -4.4%	● 3.1%	● 3.6%	
LT	● -2.1%	● 2.9%	● 0.5%	● -8.3%	● -4.1%	● 3.0%	
LU	● -2.0%	● -1.3%	● 2.6%	● -13.8%	● -2.6%	● 0.1%	
HU	● -5.1%	● 0.3%	● -4.2%	● 1.4%	● -6.6%	● -1.1%	
MT	na	● 5.8%	● -1.9%	● 0.0%	● 0.0%	● 4.4%	
NL	● -2.0%	● -0.6%	● 2.0%	● 2.5%	● -0.7%	● 0.5%	
AT	● -3.0%	● 0.0%	● 1.6%	● -3.8%	● 2.8%	● -0.3%	
PL	● -1.6%	● 3.4%	● -9.1%	● -11.1%	● -1.5%	● 0.1%	
PT	● -1.6%	● -0.8%	● -0.1%	● 4.9%	● 4.6%	● -0.2%	
RO	● -0.9%	● 2.8%	● -4.4%	● 18.5%	● -4.3%	● -0.4%	
SI	● -1.0%	● 2.3%	● -0.5%	● 4.2%	● 0.2%	● 0.8%	
SK	● -4.8%	● -0.4%	● -5.2%	● -9.3%	● 0.1%	● 0.5%	
FI	● -0.1%	● 0.3%	● -0.2%	● 2.1%	● -0.7%	● -0.3%	
SE	● -2.8%	● 0.1%	● 2.4%	● -3.0%	● 2.2%	● 0.9%	
UK	● -1.5%	● -0.7%	● 2.3%	● 0.3%	● 0.0%	● -0.2%	
Source and extraction date	Eurostat 06/2017	Eurostat 06/2017	DG MOVE Pocketbook 2017	DG MOVE Pocketbook 2017	Eurostat 05/2017	Eurostat 05/2017	

Tabell 3: Översikt – rapporterade energibesparingar 2015 enligt artikel 7 (ktoe)

Medlemsstat	Besparingar 2014	Sammanlagda besparingar 2014–2015	Sammanlagda besparingskrav fram till 2020	Framsteg mot totala sammanlagda besparingskrav fram till 2020	Beräknad nivå på sammanlagda besparingar 2015 enligt en linjär modell	Rapporterade besparingar 2015 jämförda med beräknad nivå
BE	330	875	6 911	13 %	740	118 %
BG	29	79	1 942	4 %	208	38 %
CZ	16	88	4 882	2 %	523	17 %
DK	204	443	3 841	12 %	412	108 %
DE	2 548	5 883	41 989	14 %	4 499	131 %
EE	41	100	610	16 %	65	153 %
IE	71	279	2 164	13 %	232	120 %
GR	74	208	3 333	6 %	357	58 %
ES	556	1 634	15 979	10 %	1 712	95 %
FR	1 571	3 804	31 384	12 %	3 363	113 %
HR	2,5	45	1 296	2 %	139	19 %
IT	1 298	2 697	25 502	11 %	2 732	99 %
CY	2,2	6,5	242	3 %	26	25 %
LV	11	30	851	4 %	91	33 %
LT	45	98	1 004	10 %	108	91 %
LU	0	9	515	2 %	55	16 %
HU	75	349	3 680	9 %	394	89 %
MT	4	11	67	16 %	7,2	149 %
NL	666	1 796	11 512	16 %	1 233	146 %
AT	714	1 339	5 200	26 %	557	240 %
PL	218	1 550	14 818	10 %	1 588	98 %
PT	46	111	2 532	4 %	271	41 %
RO	364	701	5 817	12 %	623	113 %
SI	18	105	945	11 %	101	103 %
SK	72	257	2 284	11 %	245	105 %
FI	561	1 140	4 213	27 %	451	253 %
SE	252	1 516	9 114	17 %	977	155 %
UK	1 264	3 388	27 859	12 %	2 985	114 %
Totalt	11 055	28 522	230 486	12 %	24 695	115 %

Källa: data inrapporterade av medlemsstaterna, vid behov kompletterade med kommissionens beräkningar och approximeringar.